

У пошані
до піонерів —
лицем
до молоді!

СВОВОДА

УКРАЇНСЬКИЙ ЩОДЕННИК



Редакція і Адміністрація:
"Svoboda", 61-83 Grand St.
Jersey City, N. J. 07308
424-0237
424-0807
УНІОСОВУ: 425-8740
— Тел. з Нью-Йорку: —
BARDY 7-4125
УНІОСОВУ: BARDY 7-5837

РІК LXXVIII. Ч. 89. ДЖЕРСІ СІТІ І НЬО ЙОРК, ЧЕТВЕР, 13-го ТРАВНЯ 1971 15 ЦЕНТІВ — 15 CENTS JERSEY CITY and NEW YORK, THURSDAY, MAY 13, 1971 No. 89. VOL. LXXVIII.

— КОРОТКІ ВІСТІ —

Середа, 12 травня 1971

В АМЕРИЦІ

ПРЕЗИДЕНТ РИЧАРД НІКСОН ВІДБУВ з офіційними представниками стейтс Нью-Йорк і Нью-Джерсі південний політ гелікоптером, щоб ознайомитися з побережжям біля Нью-Йоркського порту. В тому районі, який охоплює 23 тисячі акрів землі і позбавлений кораблів, пропливають всі океанські кораблі до Нью-Йорку, будучи з допомогою федеральних і стейтських фондів розбудовані парки, місця відпочинку, місця для пікніків тощо.

АМЕРИКАНСЬКЕ БЮРО СТАТИСТИКИ ПРАЦІ повідомляло, що в районі Нью-Йорку за останні 12 місяців втратили місце праці кругло 88 000 людей. Цієї весни трохи збільшилася кількість безробітних, як це буває щоразу у березні - травні, однак недостатньо. Безробіття зростає як у Нью-Йорку, так і в північній частині стейту Нью-Джерсі. У березні в Нью-Йорку мало б бути щонайменше нових 60 000 місць праці, але насправді лише 25 000 осіб дістали якусь роботу.

У СЕНАТІ РОЗПОЧАЛИСЯ ДОВГІ ДЕБАТИ, формально над питанням примусового покликання молоді до війська, але фактично вони створюють і проблему війни у В'єтнамі та виведення звідти американських збройних сил. Уряд с за тим, щоб продовжити ще на два роки обов'язкове покликання молодих людей до війська. Більшість демократів у Сенаті с за тим, щоб скасувати примусове покликання.

ПАРТІЯ ХРИСТИАНСЬКИХ ДЕМОКРАТІВ У ЧЛІВ, яка с в опозиції до уряду президента - марксиста д-ра Алленда, заявила, що їй вона підтримує соціалізм, але не бажає контролю держави. Християнські демократи підтримують лівий уряд д-ра Алленда, особливо в питанні націоналізації великих корпорацій і шахт, в тому ж таких, що належать американським власникам, але відкидають догматичний "статичний соціалізм".

У КОНГРЕСІ НЕСПОДІВАНО ЗНОВУ ПОРУШИЛИ проблему будівництва понадзвукового транспортного літака - вельетна "Ес-Ес-Ті". У Палаті Репрезентантів зформувалася група з республіканців і демократів, яка буде підтримувати план фінансування й будови такого типу літака. Уряд президента Ніксона також виступав за те, щоб ці літаки будували, і так не відстали від СССР чи Франції у ділянці понадзвукового летунства, без огляду на високі кошти продукції.

КАНДИДАТ - ДЕМОКРАТ у президентських виборах у 1968 році Гюберт Гомфрі виступив перед одностайною аудиторією в Мамі Біч із критикою економічної політики сучасного уряду. Його 45-хвилинну промову оплескували слухачі, переважно жінки, 47 разів, а голова професії "Леді Кармента" сказала, що та професійка підтримує кандидатуру сенатора Е. Москі на майбутнього Президента ЗСА і підтримуватиме й Г. Гомфрі. Однак, сенатор із Мінесоти заявив під час своєї промови, що він вже не буде вдруге кандидувати на президента.

У СВІТІ

У БРЮССЕЛІ У БЕЛЬГІЇ ВІДБУЛАСЯ в минулий понеділок і вівторок конференція міністрів закордонних справ шістьох членських держав Європейської Економічної Спільноти (Спільного Господарського Ринку), могутньої за своєю економічною організацією. Французький міністр Моріс Шуман вперше зробив поважні поступки Британії, створивши цим надію, що заходи Британії прийняті й до ЄЕСпільноти увійдуть успіхом.

100 ПОСЛІВ ПАРТІЇ ПРАЦІ ЗАЯВИЛИСЯ за приєднання Британії до Європейської Економічної Спільноти. Невдовзі й інші 124 послі соціалістичної Партії Праці, члени Палати громад, виступили проти заходів уряду щодо приєднання Британії до ЄЕСпільноти. Тому, що в керівній Консервативній партії с також прихильники та противники цієї справи, то 100 членів опозиційної Партії Праці можуть допомогти консервативному уряду відпрем'єра Едварда Гіта знайти для цієї справи більшість у Парламенті.

ІЗ ВІДНІ ВІДЛІТІВ до Вашингтону голова американської делегації на конференції про обмеження атомової зброєни, Джералд Сміт. Він звітуйте президенту Ніксону про стан тих переговорів і повернується до Відні наприкінці наступного тижня. Покищо нема ще позитивних висвідів тієї затяжної конференції.

В ІТАЛІЇ РОЗКОЛОЛАСЯ Асоціація християнських робітників, — організація, яка постанала в 1946 році завдяки законам теперішнього Папи Павла VI, тодішнього кардинала Монтіні. Розкол наступив у зв'язку з розбіжним підходом до соціалізму. Частина тієї організації заявила за співпрацю з соціалістами і комуністами у ділянці старань за соціальні реформи.

АЛЕКСАНДЕР ДУБЧЕК ЖИВЕ на волі, працює і має досить грошей — твердить наступник Александра Дубчека на становищі першого секретаря компартії ЧССР, Густав Гусак. Голова комуністичної організації в Празі, Антоні Капек, заявив, що Дубчек, невіданий лідер ліберальних реформ у Чехо - Словаччині, с головою відділу механізації в регіональному управлінні лісів у Братиславі на Словаччині. Інші вісті подавали, що Дубчек с адміністратором одного автомобільного гаражу у Братиславі.

СОВІТИ ЩОРАЗ СКРІПЛЮЮТЬ свою воєнну морську флоту на Середземному морі. Вона нараховує тепер 43 кораблі різних родів і величини над водою та 12 підводних човнів, збільшивши те число на кілька одиниць в останніх тижнях.

ІЗРАЇЛЬ ТВЕРДИТЬ, що від червневої війни у 1967 року ізраїльські війська і прикордонна сторожа вбили 1.915 арабських партизанів та ув'язнили понад 3.000. Ізраїльські чинники твердять, що коло однієї тисячі членів арабських партизанських організацій, так звані федеї, агітували в минулорічний йорданський громадянський війні, винищені державним військом Йорданії. По ізраїльському боці згинули 183 воїни і 12 цивільних з рук арабських партизанів.

КОЛИШНІЙ ЄГИПЕТСЬКИЙ ВІЩЕ - ПРЕЗИДЕНТ ПЕРЕВІВАС під домашнім арештом — твердить ізраїльська преса. Вона має на увазі Алі Сабрі, одного з найближчих співробітників пок. єгипетського президента Гамалі Абделя Нассера, та віще - президента за президентури Анвара Садата. Однак Анвар Садат позбавив Алі Сабрі його становища, мабуть за те, що Алі Сабрі був рішучим противником державної унії Єгипту, Сирії і Лівії, що й сприяє Садату.

През. Ніксон запропонував створення окремої національної установи для боротьби з недугою раку

Вашингтон. — Президент Ніксон започаткував у вівторок 11 травня ц.р. заходи за створення окремої національної установи для поборювання недуги раку. Запропоновану ним програму він передав на розгляд Конгресу і відповідний законопроект у цій справі вніс в імені уряду в Сенаті республіканський сенатор з Колорадо Пітер Домінік. Запропонована Президентом установка мала б діяти в рамках Національного Інституту Здоров'я з окремим бюджетом і з керівництвом, яке було б відповідальне безпосередньо перед Президентом. Президент Ніксон сподівався, що така його ініціатива спришпить видатно прихід того дня, коли буде знайдена можливість вилікування недуги раку. Подібний законопроект був поданий з початком цього року на розгляд Сенату демократичним сенатором Едвардом Кеннеді з тим тільки, що Кеннеді пропонував створення загальної національної установи, яка мала б своїм завданням боротьбу не тільки з раком, але і з іншими недугами. Деякі з науковців поборювання цього Інституту, який с одним із найважливіших у усьому світі закладів для біомедичних дослідів. Бюджет цього Інституту вноситься 232 мільйони доларів річно і з початком цього року президент Ніксон звернувся був до Конгресу з вимогою збільшити цей бюджет на сто мільйонів доларів.

Віце-президент Егню виступив з гострою критикою вашингтонських демонстрантів

Спрінгфілд, Ілліной. — У вівторок 11 травня ц.р. тут виступав під час сесії Іллінойської Генеральної Асамблеї віце-президент ЗСА Спіро Егню. У своїй промові до членів Іллінойської легіслатури віце-президент Егню критикував гостро провідників антивоєнних демонстрацій, що відбувалися минулого тижня у Вашингтоні, визнаючи їх як "найбільш зіпсуті, найбільш нездисципліновані і нерепрезентативні молодих людей, що їх він бачив-коли зустрічав у своєму житті". Егню прирікав вашингтонських демонстрантів до таких же учасників демонстрацій, що були організовані під час демократичної конвенції в Чикаго 1968 року. Водночас із цим Егню з признав, що очиював успішну акцію поліції в поборюванні і вашингтонських і чикагівських демонстрацій, стверджуючи, що не зважаючи на всю критику ліберальної преси дії поліції під час задушення цих демонстрацій, поліція в обох випадках заслуговує на повне признавання. Члени Іллінойської Генеральної Асамблеї оплескували рясно промову Егню. Деякі з членів цієї легіслатури — негрів зойкотували виступ Егню.

Поштові оплати будуть збільшені вже від неділі цього тижня

Вашингтон. — Проголошене Департаментом Пошти ЗСА тимчасове підвищення поштових оплат увійде в дію, починаючи вже від неділі 16 травня ц.р. Оплата за листи першої класи вноситься всім центів замість до теперішніх шість. Оплата за летунські листи — в засягу ЗСА і Канади — буде збільшена з десяти центів до одинадцяти центів і поштові картки із п'яти центів до шість центів. Тимчасова підвишка буде стосуватися усіх поштових класів. Листи "спеціальних достав" (Special Delivery) коштуватимуть 60 центів замість дотеперішніх 45 і оплата за поручені листи (Registered) буде підвищена з 80 центів до 95 центів. Оплата другої і третьої класи, які стосуються головним чином газет і журналів, мають бути підвищені на яких 20 до 33 відсотків. Намагання газетних і журнальних видавців відвернути підвишку цих оплат з допомогою відклику до суду не дали ніякого успіху: вашингтонський федеральний суд відкинув їхні звернення з вимогою відбити публічні пересудження в цій справі. Видавництва твердять, що збільшення оплат за розсилані ними журнали і газетні видання збільшить непомірно, на понад більше як 750 000 доларів — їхні витрати зв'язані з розсиланням цих видань. Уведена тепер підвишка с тимчасовою, оскільки висота оплат буде змінена аж після того, як закінчиться переорганізація усього поштового департаменту, тобто з 1 липня 1971 року.

Український Студентський Клуб при університеті Ратгерса активізується



Під час відвідин у "Свободі". На фото (зліва): скарбник Клубу Юрій Ведмідь, референт преси й інформації Надя Мельничук, редактор "Українського Тижневика" Зенон Смилик та Г. Тарнавська, В. Корнісінко, Я. Річкін і Аліна Чорна, випускники середніх шкіл, які вже в новому академічному році будуть студентами Ратгерса і, очевидно, членами Українського Студентського Клубу в Нью-Йорку.

"Козацькому роду нема переводу" — пишеться сьогодні в редакційному коментарі на 2-й сторінці. Активний Український Студентський Клуб ім. Григорія Сковороди при університеті Ратгерсу в Нью-Бронкску, Н. Дж., с одним з багатьох доказів цього. Клуб існує від лютого цього року, але вже (Закінчення на стор. 3-ій)

Сенат дебатуватиме про справу перебування військ ЗСА в Європі

Вашингтон. — Голова демократичної більшості в Сенаті Майкел Менсфілд відновив свої давніші старання за відкликання бодай половини американських військ з Європи до кінця ц. року. Сенатор М. Менсфілд зголосив свою вимогу у формі резолюції до закону про рекрутацію на найближчий рік. Незабаром зголосить інші резолюції, як додатки до резолюції Менсфілда, які згадують про те, що пак загально поручали президенту Ніксону ступнево поменшувати число військ в Європі. Америка тримає в Європі загально 300.000 військ, з того 215.000 в Західній Німеччині, 45.000 в Швейцарії, 40.000 в Італії, Туреччині й Іспанії, на тамошніх американських морсько-летунських базах. Речник Уряду заявив, що Уряд поборюватиме внесення сенатора Менсфілда і становище президента Ніксона в цій справі настільки рішуче, що не виключає його "вето" проти цілого закону про рекрутацію, який перейшла б в Сенаті резолюція сен. Менсфілда. Сенатор Менсфілд віддавна пропагував відкликання з Європи американських військ, або залишення їх там під умовою, що тамошні держави будуть повністю покрити кошти утримання тих військ. У 1970 році ЗСА відіткнула \$ 1.731.000.000 на утримання тих військ і та доларова квота, перелита до Європи, причинилася до дефіциту американського платінного балансу та останньої монетарної кризи в Європі. З другого боку през. Ніксон зобов'язався супроти союзників Америки з Атлантичного пакту (НАТО), що він залишить існуючі війська в Європі, щоб не послаблювати НАТО з уваги на тривку загрозу з боку СССР.

Папа перестерігає християн проти співпраці з комуністами й лібералами

Рим. — Папа Павло VI перестерігавесь християнський світ проти сприяння марксистові й анархічному лібералізму та закликав добайливого й обережного підходу до всіх тих еволюційних політичних течій у світі, які можуть довести до нових родів суспільства. З свого боку Папа поручав змагати, як до остаточної цілі, до нового демократичного суспільства, в якому не буде теперішньої великої прірви між бідними і багатими, між білою і кольоровими расами та між чоловіками і жінками. Папа дуже виразно і недвозначно засудив "радикальні системи", ворожі супроти християнізму, зокрема засудив марксизм за його "атеїстичний матеріалізм, діалектику насильства, спосіб втолювання індивідуальної свободи в колективізм, при одночасно заперечуванні кожного трансцендентального х а р а к т е р у людини і її персональності та збірної історії; ані теж (не слід сприйняти) ідеології лібералізму, який не бачить ніяких меж для особистої свободи". Папа нагадував марксизм за його атеїзм і виключив співпрацю християн з системою та ідеологією, яка в принципі ворожа християнізму. Папа виступив теж проти теорії про безперервну боротьбу класів, яка в практиці веде до диктатури. Звернення Папи Павла VI не с Пастирським Листом, бо воно скоплене у форму листа до кардинала Моріса Роя, голови Понтифікальної Комісії для справ справедливості і миру, даруючи його подано до публічного відомка. Цей лист написаний у 80-ті роки минулого століття Папою Левом XIII його славетної енцикліки "Рерум Новарум". Про нові справи, яка стосувалася права робітників до кращої винагороди й кращих умовин праці.

У Ленінграді знову судять жидів за "державну зраду"

Ленінград. — У Ленінграді розпочалася у вівторок 11 травня судова розправа проти 9-ох жидів, з-посеред яких всім обвинувачені у безпосередній причетності до "змови" про скоплення совієтського літака і втечу ним до Швеції та далі, до Ізраїлю. За той злочин судили й засудили 12 жидів в грудні минулого року, при чому два підсудні, Марк Димшич і Едвард Кузнецов були засуджені на смерть; під натиском з боку міжнародної громадської думки й інтервенції різних міжнародних кіл — кару смерті замінено їм на 15 років в'язниці. Теперішні підсудні були також арештовані в половині червня 1970 року. Літака не скоплено, бо всіх тих жидів арештували ще поки вони всіли до літака.

В Нью-Йорку відбудеться святкова академія в пошану Симона Петлюри

Нью-Йорк. — Цієї неділі 16-го травня о 6-ій г. вечора в залі Вашингтон Ірвінг гай-скул при 17-ій вулиці й Ірвінг площі відбудеться святкова академія, присвячена 45-им роковинам трагічної смерті Голови Директорії і Головного Отамана Військ і Флоту УНР Симона Петлюри. Академію влаштує Комітет Об'єднаних Українсько-Американських Організацій, Відділ УККА, у співпраці з Центральним Комітетом вшанування пам'яті Симона Петлюри. Організація запрошено з їхніми порадниками. У програмі: апеляція, відкриття — адв. Р. Гуглєвіч, святкове слово Митрополита УАПЦерк Архископа Владика Мстислава, доповідь про Симона Петлюру вилосить інж. О. Шевченко. В мистецькій частині академії — солісти п-ї Ганна Шерей і маестро Лев Рейнгардт, при фортеп'яні О. Омельський, мистецьке слово — А. Лозинський, виступи хор "Думка" під диригуванням проф. О. Беринга. Чистий прибуток із жалобного святкування буде відісланий на бібліотеку ім. Симона Петлюри в Парижі.

УКРАЇНСЬНІ СТУДЕНТИ В ЧИКАГО ДЕМОНСТРУВАЛИ ПРОТИ ПРЕТЕНСІЙ АМЕРИКАНСЬКОЇ ПОЛЬОНІ ДО УКРАЇНСЬКИХ ЗЕМЕЛЬ

Чикаго (Олег Сацюк). — Дня 2-го травня, коло статуї Костюшка в парку Гумбольдта, в Чикаго, зібрані тисячі поляків, сенатори і конгресмени, губернатор стейту, мейор міста. Зійшлися святкуючи свято польської конституції 1791 року, яке почалося тригодинною парадом. На параді було 50 тисяч людей, з яких лишилося около десяти тисяч.

Один за одним, промовці хвалять польський народ за його витривалість в боротьбі проти російського імперіалізму і бажанню полякам досягнення їхньої мети: виволочення їхньої країни.

Підходить до слова губернатор Оджіліві. Раптом, перед самою трибуною, показуються транспаренти. Нї організатори свята, ні гості, ні поліція не можуть вірити своїм очам. Такого ще не було. Промовець продовжує з помітною непевністю в голосі.

З наговту виринають оклики гніву... транспаренти хитаються в повітрі і один по одному падають на траву. Починається бійка. Промовець підносить голос, але його вже не чути. Телевізійні апарати вже не філюмують його, а звернулися на наговту. Фотографи і репортери відбігають від трибуни, щоб ближче побачити заворушення. Хаос...

Під час тижня, голова Студентської Громади і представник Литовського Визвольного Фронту були виселені Польською Народною Союзом, який організував парад, листа з протестом, в якому, репрезентуючи українську і литовську громаду, відкинули польські претенсії до Львова, Вільни і Волині, вимагаючи, щоб для уникнення зайвого тертя поміж етнічними групами в Чикаго, поляки не показували парадних возів, які реалізують згадані землі як польські, додаючи, що їхні претенсії безпідставні та протиставляють принципам, на яких побудована американська держава.

Секретарка віце-президента Польського Народного Союзу зателефонувала до литовського представника й обіцяла, що таких парадних возів не буде. Литовці подякували полякам за добру волю і на тому справа поки що закінчилася. Проте, в неділю рано, на годину перед парадом, ми довідалися, що ті парадні вози, які мали нести транспаренти, були вже в місті. Ми знали, що нас чекало. Трибуна стояла біля пам'ятника Костюшка, перед великим полем, плече-в-плече покритим людьми. З транспарентів ми, захопленими руками, одною лавою, ми почали пробиватися через натовп.

Попереду Олесь Черень, а ми за ним, серпентином, смі- (Закінчення на стор. 4-ій)

Під час відвідин у "Свободі". На фото (зліва): скарбник Клубу Юрій Ведмідь, референт преси й інформації Надя Мельничук, редактор "Українського Тижневика" Зенон Смилик та Г. Тарнавська, В. Корнісінко, Я. Річкін і Аліна Чорна, випускники середніх шкіл, які вже в новому академічному році будуть студентами Ратгерса і, очевидно, членами Українського Студентського Клубу в Нью-Йорку.

"Козацькому роду нема переводу" — пишеться сьогодні в редакційному коментарі на 2-й сторінці. Активний Український Студентський Клуб ім. Григорія Сковороди при університеті Ратгерсу в Нью-Бронкску, Н. Дж., с одним з багатьох доказів цього. Клуб існує від лютого цього року, але вже (Закінчення на стор. 3-ій)

ВІДГОМН В АМЕРИКАНСЬКІЙ ПРЕСІ

У "Чикаго Дейлі Ньюз" з 3-го травня ц.р. появилось звідомлення, ілюстроване світлинами губернатора стейту Р. Оджіліві та сенатора Е. Москі, п.ч. "Польське зібрання викликає український протест". Читасмо там:

"Декоративні герби на плямистій ч. 78 на параді, якою відзначувано 180-ті роковини конституції Польщі, горворили про Вільно, Волинь і Львів, як про "польські східні провінції". Недільна парада у парку Гумбольдта мала посуватися до бульвару Августа, попри доми деяких емігрантів з України, де лежать однакові Волинь, як Львів. Тому синія й дольки українських емігрантів приїхали на ту церемонію в сяду, озброєні кількома десятками протестанційних табличок.

На одній із них заходило: "Поляки! Відіскіайте свою власну країну — тримайтеся оподаль України!" 15 молодих американських українців не пішли додому із своїми табличками. "Вони йшли, щоб показати, що вони не бояться своїх власних громадян, які виступили проти них".

Не переведено ніяких арештувань, але поліція ввиритувала американських українців з пазурів американських польків. Не пробувало теж перевезти до шпиталю двох американських українців, які сповідою були поранені. "Зберіть їх звіділь", сказав до поліції один американський поляк який мав на своєму плящі офіційні стрічки, і поліція обмежила свою службу до виконання саме такої поради.

Посередню бульвару Гумбольдта, де поліція залишила її, 20-річна Дарія Білосма синці на обличчі. П'яні з нїг і нопали. П'янічного брата Ігора також поналили й дітві коштули в папули. Сацюк, ветеран В'єтнамської війни, стверджує, що (Закінчення на стор. 4-ій)

СВОВОДА **SVOVODA**
українська газета
FOUNDED 1898
Ukrainian Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07303
Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1103 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.
Subscription Rates: One year \$18.00; six months \$9.50; three months \$5.00. For USA members monthly 65¢
P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07302

Спільний порог, спільний фронт

Вже не раз писалося по українському і по польському боці, що пора переіменувати на інші рейси свою політичну думку і свою політичну дію. Вислід другої світової війни адвадцяти років тому Польщі і України. Тепер у Польщі більша свобода, як в Україні, у Польщі не русифікують польської культури і одверто не переслідують Церкву. Але й Польща не є суверенною державою, бо насправді залежить від рішень Москви, керіваних її імперськими інтересами. І сучасні розумні, поважні польські історики ствердили вже, що Ризький мир 1921 року, в якому перемогла русофільська і протипольська орієнтація Романа Дмовського і його послідовників, був трагедією Польщі: дозволив відгородитися і скріпитися єдиний, неподільний Росії, яка у пакті Ріббентропа - Молотова з серпня 1939 року припечатала долю вже не тільки України, але й Польщі.

Польсько - українська ворожнеча сьогодні шкідлива, непотрібна, анахронічна і нерозумна, як з погляду українського, так і польського інтересу. Для українського і польського народів існує тепер тільки один ворог — Москва, і тому потрібний та доцільний спільний польсько-український фронт — проти Москви. Коли протягом сторіч не розуміли польські провідники і маси, коли внаслідок того нерозуміння Гадяцький договір з 16 вересня 1658 р. і Варшавський договір з 21 квітня 1921 р. були короткотривалими й недалими, то конціяція поділу Європи на самостійні національні держави на руїнах імперіалістичної Росії залишилася правильною і єдиноспасенною для всіх його народів.

Сьогодні ані Польща ані Україна не можуть укладати договори, що їх диктувала б більша суверенна воля та їхній суверенний розум. Але розсіяні в діаспорі вільні українці і поляки повинні забути про анахронічні з погляду їх державного інтересу та вільної політики ресантименти і наслідувати німців та французів, американців та японців, які свої завдання побудувати на дієвості, а не споминах минулого. Розуміють це деякі польські публіцисти з паризької „Культури“ і деякі розумні польські конгресмени, які сприяли різним конструктивним українським починкам в Америці. Дразнять й ображають одні одних демагогічними гаслами й цілком нерелеванними претензіями неяс ніякого глуму, і лежить це тільки в інтересі спільного нашого ворога Москви. Ми віримо, що й тут такі перемоуть розум і здоровий інстинкт самозбереження.

Водою на млія нашого спільного червоного ворога були гасла під час 3-травневої маніфестації Американської Польщі у Чикаго, що йшли по лінії того польського політичного максималізму, який не задовольняється західними кордонами на Одрі - Нісі, а посягає на українські й литовські землі на сході. Визнавши за слушний історичний принцип, який посуджує Польщу за підставу для реіндикації цілого Шлезьку і Помор'я із Шенієм і Гданськом, польські максималісти відмовляють права користуватися тим самим принципом українцям і литовцям. Очевидно, українці вважають публічне проголошення таких гасел за провокацію на свою адресу, і цілком оправданним та зрозумілим був спонтанний виступ гурту українських студентів, що заперечували проти цього виступу нехай і крайнього крила Американської Польщі.

Козацькому роду нема переводу

Якщо у будь-кого з нас зроджувалися сумніви щодо майбутнього нашої громади і нашої справи, сьогодні вже вони повинні зникнути — сказавши словами нашого національного гимну — „як роса на сонці“. Тим сенсом є наша підрастаюча генерація, наша молодь.

Останні події це більше, ніж підтверджують. Згадаймо тільки для прикладу деякі з важливіших акцій, що їх ініціювали і переводили або в них включилися, додавши їм нових вимірів, наші студенти. Могутня протестаційна акція в обороні засудженого совєтським режимом в Україні на каторгу Валентина Мороза та інших молодих українських діячів культури була і є ділом нашої студентської молоді. Наші змагання за патріархальне завернення Української Католицької Церкви прибрали тих власне нових вимірів, коли в неї активно включилися Студентський Ад Гок Комітет, Українська Студентська Громада в Чикаго подивігудно зреагувала на антиукраїнську провокацію польської третейственої наради. Українські пластуни в Канаді домоглися визнання Сенатською Комісією Канади української мови, як одної з мов країни. Це тільки приклади з останніх повідомлень у пресі, але які ж вони проречисті!

До цього ми додали б ще дещо, не менш проречисте, з власної практики. Добрих 30 відсотків поміж новими кореспондентами й дописувачами до „Свободи“ українською мовою становлять уже молоді люди, переважно студенти або молоді професіоналісти.

Очевидно, що в усіх тих акціях тут і там може трапитися якась помилка. Проте, цих помилок допускається ще в більшій мірі старша генерація, і їх не робить тільки той, хто взагалі нічого не робить.

У теперішньому світі діється багато чого такого, що може тривожити душу. Це відноситься також до українських справ. За один з найбільших політичних не тільки сьогоднішнього дня, але й всіх часів треба вважати відношення Апостольської Стілиці до справи патріархату Української Католицької Церкви, нехтування належних їй Церкви історичних прав на помісність. Удар тому такий болючий, що походить з того боку, з якого його можна було б найменше сподіватися. Це, разом із продовжуванням народолюбством в Україні, могло б легко ввести людей в чорний розпач, відібрати всяку надію. Але власне це було б нашою найбільшою помилкою. Головне — відержати і не піддаватися. Хто ж більше на це здібний, як молоді!

Ще донедавна могли в нас бути сумніви, чи буде кому продовжувати започатковане перед віками, але ще й досі не завершене діло змагань за наші слушні права, за волю нашого народу. Тепер уже можна мати щодо цього абсолютну певність. Як в Україні, так і серед українців поза нею цей загальний свого часу покійним президентом Кеннеді смолоскип проводу також у наших змаганнях переходить поступово в молоді, надійні руки. У наші акції вже не тільки включаються, але й ініціюють і ведуть молоді люди, з новою енергією, новими силами й новими помислами. Горі ім'я серця! Козацькому роду нема переводу!

ТАЄМНИЦЯ ОДНОГО УСПІХУ В 1971 РОЦІ

Щорічне відзначування роковин української суверенної державності і бою українських військових частин проти совето - російського агресора під Крутами громадянами нинішньої - американської Канади завжди має суттєве, значення для них самих. Цього року такі ж заходи українців Канади дали ще й практично новий поштовх до української справи. В оттавському парламенті депутат Центральної Едмонтонської округи Степан Папирський скористувався з цієї нагоди, щоб поставити запитання Прем'єр-міністру: — Чи канадський прем'єр - міністер у розмовах з керівниками Советського Союзу порушить справу українських патріотів, що їх арештовано і безправно засуджено тільки за те, що вони обстоювали права людини?

Як найяскравіший зразок такого безправ'я депутат Папирський назвав тяжкі присуди на Караванського, Мороза та інших. Прем'єр-міністер Трюдо відповів, що коли він отримує від п. Папирського прізвиська засуджених осіб, то обміркує можливість своєї інтерпеляції у советських чинах.

Стільки сказав у офіційних протоколах канадського парламенту. Відомо, що прем'єр - міністер Канади готується відвідати Советський Союз, тому українці Канади та інших країн з вдодженням приймуть цю вістку. Всі бо українці в народодовданих державах світу вимагають від своїх урядів лише одного: трактувати українців та українське питання нарівні з іншими народами та нарівні з іншими людськими питаннями міжнародного життя.

Офіційна Оттава виявила деяке розуміння цієї вимоги і цим разом не відділила проблеми переслідування українців в СССР від справи переслідування жидів, литовців, басків та інших національностей під тоталітарними режимами.

Невеличкий це успіх, але українці задовольняються йому нікому іншому, як самим собі. Вони, всупереч тискові чужомовного оточення і деяким рідним асиміляторам, шороку відзначають День української державності. Посильні ці відзначування — в Канаді ці в ЗСА — відбуваються переважно силами народження на цьому континенті громадян, то й ідея української державності здобуває тривалішу базу: щоб ця ідея не зникла з обрії міжнародного життя, її зберігають, цінять і пропагують не лише імігранти, але й родючі громадяни цих двох держав.

Ще переконаливішим доказом живучості цієї ідеї на цьому континенті є різноманітні демонстрації нашої молоді з нагоди історичних роковин чи з приводу актуальних подій в Україні.

Демонстрація в столиці Канади — проведена великою кількістю молоді і старших осіб (понад 1.500 осіб в морозний і вітряний день) — пригадала громадянській думці Канади даї речі. Поперше, пригадав факт, що Україна була жертвою першої агресії советської Росії. Ніяк - народодовдана Росія з ніби - поступовим і ніби - гуманним урядом винула в січні 1918 року свої новоорганізовані військові частини не проти імперіальної Німеччини чи Австро-Угорщини, але проти демократичної української держави.

Цей факт треба пригадувати світові якнайчастіше, щоб врешті розв'язати міт про те, начебто московська агресія розпочалася нападом на Угорщину або Чехословаччину.

Водночас демонстрація української студентської молоді в Оттаві, паралельно з подібними демонстраціями в інших містах світу, переконливо показала громадянським і політичним колам північної американої столиці, що такі існує єдність думки і почуттів людей українського роду. Коженні спостерігач бачив, що нині українці готові постійно за переслідування українців навіть тоді, коли особисто не погоджувся з його політичними, ідеологічними чи релігійними поглядами.

Св. Караванський і В. Мороз — українці, що виступили й оформилися інтелектуально в Советському Союзі. Вони ніколи не заперечили своїх офіційних поглядів. Навпаки Обстоюючи права людини і окремих національностей у межах СССР, вони показували на разі суперечності між марксизмом і лєнінізмом і жорстокою дійсністю в „союзі республік“, створеному на базі тієї теорії. Канадська українська молодь, подібно як і американої українці, відкидає цю теорію як хитрий обман експлуататорів. А все так ця молодь виступає в обороні обох інтелектуальних з УССР, бо росіяни - імперіалісти несправедливо і нелюдсько гноблять їх тюрмою і каторгою.

Такий підхід є доказом для нас, що ми вже наближаємось до Шевченкового „єдномислія“, згідно з яким українці українці — брат, незалежно від усіх різниць між ними. Це почуття родової та культурної - національної єдності становить міцний фундамент єдиної української суверенної держави, яку хочемо бачити відновленою на українській території. Бо тільки ця держава гарантуватиме основні права людини кожному українцеві та кожному її громадянину.

Це почуття наказує урядовцям Північної Америки обстоювати особисті й громадянські права В. Мороза, Св. Караванського і інших. І це почуття людської гідності спонукало едмонтонського депутата в Оттавському парламенті виступити на їхній захист шляхом інтерпеляції до прем'єр - міністра.

Такої одностайної та гідної постанови громадян українського роду не можуть знехтувати керівники демократичних країн; з нею мусять рахуватися навіть тоталітарні володарі, бо це — реальна політична сила.

НАСТУП АВТ МІНІ НА МНОГОВОЗИ

Чи міні - спіднички вдержались — ще невідомо, але фактом є, що дим моди у Дітроїті підніс завісу над своїми міні - автами. Врешті урвався їм терпець, бо годі було далі спокійно приглядатися, як шороку 1.100.000 закордонних авт виходили на шляхи ЗСА.

Тут не мова про такі виробники як Ролс - Ройс, Джеллард, Мерседес, Бенц, Порше, Феррарі, Ланчі чи Волво, кращі якістю та дорожчою ціною, їх продається у ЗСА небагато, і загрозой для ринку вони ніколи не були.

Але понад півмільйона хрущів Фольксвагена, що за ними йдуть Опелі, Фіати, Рено, СААБ'я та примара жовтій небезпечі — Тойоти і Датсуну, що, завоювавши ринок на Заході ЗСА, просуваються на Схід — це смачний кусник ринку. Отож рішили діяти.

З американоїх продукції перший, що почав виробляти міні - авта — був Америкен Моторс: у квітні м. р. він випустив Гремліна, у вересні Форд поспішив випустити Пінто, а місяць пізніше Шевроле із Джеренал Моторс впровадили на ринок Бегу.

Дещо спізнисся із піднесенням завісу к о м п а н і я Крайслер, бо зазедве у лютому ц. р. по'явився у гаражах Плімута вироблений в Англії Крикет (дівчуку), а в квітні Дадж одержав вироблений у Японії Колт. Але це тільки тимчасове заступництво, щоб мати товар у крамниці, бо у січні 1972-го р. Крайслер має в пляні випустити два, не названі ще, моделі міні власного виробу.

Дані продажу

Як відомо, у вересні м. р. юній автомобільних робітників почала страйк проти Джеренал Моторс, що тривав 10 тижнів. За перших 10 місяців м. р., продано 6,5 млн. власних виробів або поверх мільйона менше, як за той самий період в 1968 році. За виїмком Америкен Моторс, що продали більше, всі інші три великі продуценти продали менше авт.

Натомість продаж закордонних авт піднісся до сьї різко вгору, виказуючи 900.000 проданих одиниць, або на 150.000 більше, як за той самий період 1968-го року, що означає 17% всього ринку ЗСА. З цього Фольксвагенів продали 430.000, або на 62.000 більше, як за минулий рік.

Чи і в якій мірі виробництво власних міні - авт вплине на зменшення продажу закордонних авт виявиться у наступних роках. Відомо, що у 1960-их рр., коли впроваджено компактні авта, продаж закордонних обнізисся, потім поступово не тільки вирівнявся, але й перевершив кількість прода-

вального роду не можуть знехтувати керівники демократичних країн; з нею мусять рахуватися навіть тоталітарні володарі, бо це — реальна політична сила.

Виймаю фотографію і подаю йому: — Тут ми ще разом... І Гнатове обличчя гейби крилом торкається її.

А тітка збоку жде, а потім каже: — Ви же говорите, а я лід, втомлена дуже і спрага в мене. Те все, що ви розказуєте, далеке вже мені, а навчити нас наново не було кому...

Вона відходить, а ми сідаємо поруч. Гнат починає: — Перед вїздом, був на гробі батька і твоїх близьких і там на прощання поклав пучок неабудького... Тоді ніяково посміхався, землетіся — І жменьку семтлі тобі звітляю... А моє, Гнате, як від Віри колись...

Потім стиха кидас: — Нікого вже не маю, хіба ті, що в гробах, і ті... і замовкає. А очі — безбарвні й прозорі, тільки гейби в далях поза ними — биль.

Тоді питаю: — Про кого думаєш? Гнат спершу боязко оглядається, а тоді відповідає: — Я й так забавляю вже скільки років, мовчати треба... — Йо-

ПЕТРО НІЩИНСЬКИЙ — КОМПОЗИТОР І ПИСЬМЕННИК

(До 75-річчя з дня смерті)

Ім'я Петра Ніщинського зустрічався з українцями — вільними козаками, можливо мав тасмні розмови з отцем Атапим Гончаренком, для якого заповість Тараса Шевченка була провідною зорею все життя, також і на еміграції в Америці.

Повернувшись у Росію, Петро Ніщинський викладав спершу в Петербурзі грецьку мову й літературу, але не витримав життя в „гнільному місті“, як про нього писав Т. Шевченко, і по-мандрував до сонячної Одеси. Там він зійшовся з М. Кропивницьким, П. Скальським і іншими українськими діячами, почав збирати фольклор, записувати й обробляти народні пісні, згарионував для концертного виконання історичну „Пісню про козака Софрона“.

Переселившись у містечко Аманське біля Єлисаветград (тепер Кіровоград), де родина могла трохи краще вижити за мізерні заробітки чоловіка, П. Ніщинський взяв участь у творчій українського і національного театру, разом із „братями Тобілевичами, М. Кропивницьким і ін. Там написав для театральної української гуртки в Єлисаветград знамениті „Вечерниці“ — сцени з українського народного життя, що їх виконували, як астаки, в „п'єсі Тараса Шевченка „Назар Стодоля“. Сама оркестровка інструментів — вступ вже нагадував щось на зразок народної опери, бо в інтродукції лунали уривки мелодій, якими так прославили той твір: пісня господині „Зоря з місяцем“, хор „дівчуку“, „Віють вітри ще й буйнесенькі“ та ін. жартівливі сцени колядування, а головне ж — звідти пішла по Україні й далеко поза її межами чудова пісня „Закувала та сива зозуля“ — про українських невольників у турецькій в'язниці. В переносному значенні співалося в тому хорі про минулі нещасть України і про тогочасну — російську і навіть — про сьогочасну червоноросійську.

Петро Ніщинський належав до тих людей, які не тільки писали, але й виконували. Він дав низку пісень — романсів, як „У діворі чорна галка“, „Дівчинонько“ й ін., гармонізував народні пісні, в тому числі історичну про Байду, але геніодина заборона російського уряду друкувати твори українською мовою і навіть виконувати їх на театральних сценах унеможливила його праця в тому напрямку, зокрема ж плідну співпрацю з українським театром. П. Ніщинський взявся тоді за переклади з грецької мови: переклав під псевдонімом Петро Байда „Антигону“ Софокла, „Одіссею“ Гомера й інші твори. Під кінець життя знову повернувся до Одеси й брав участь в укладанні 4-томового „Словаря російсько - українського“, відомого за підписами Уманця і Спілки. Помер 16 березня 1896 року в селі Воронішівці, де й похований (тепер Татарського району на Вінниччині).

В Одесі, де чимало років прожив цей трудовий, працьовитий, нема музею Петра Ніщинського, невідомо, чи є бодай меморіальна таблиця на будинках, де жили та завжди убога, але обдарована багатьма талантами, людина. Леонід Полтава

нах. Скажи, як нам самим раду давати? — А потім сумно: — Така вже у нас вдача, зідхнемо, заспіваємо і землю возитимемо, як я... Покірно, низько хилимо голову.

І приходять ніби зовсім ізадалеку, його слова: — Багато непотрібних слів розгублюємо по світі і ти, і я, і ми всі. — Торкається мого плеча і, ледве помітно, показує на когось: — Як ти думаєш, отой чоловік чим часом за нами не слідкує? Хоча я й так нічого більше не розказую. Пам'ятай не стає. Навіть те все, що почув, надто не сприймай. Я писав тобі, що тому кілька років хворів на тиф, а потім, ще поки закінчилася війна, якийсь військовий по голові шомполом ударив...

(Закінчення на стор. 4-й)

Любов Колєська

ГНАТ МИХАЙЛІВ

(2)

Він ширший тепер у плечах, але обличчя майже те саме, тільки багато повніше. На устах затасана, давня, тріщина лукава усмішка. Сидне, що сильно вражає мене, це його волосся — усе білим спійком, а в білості отій — биль років. І очі вже поза окулярами, і не видно їхньої опалевої сні.

Він говорить, а дівчина біля нього перекладає, мабуть. Рамтом він підводить очі вгору, хвилюючи задержувся на мені, але мене не бачить. І почерез юрбу з усієї сили хочеться крикнути: — Гнате!

Але не лишаю свого місця, вічкую...

Гнат уже прощається, по-дає дівчині й урядникові ру-

але усміх тільки на устах, усміх інше в обличчі не порушує. Часами глянє на Гната допитливо, з теплом, а так дивиться байдуку кудись понад нами. Вправді, я Гната друг, але й щойно знайомий.

Гнатові очі займаються радістю: — А я думаю, що може й не схочеш уже мене бачити. А ти не забув і прийшов... І чечев'я тихше, малі і плечі його стискаються.

Беру його руку, давлю у своїй, але Гнатова піволі в'яне і очі його кудись неспокійно вбік... І бачу безмежну тривогу в його.

Треба про щось інше. Нагалу буюзку гілку: — Тобі, Гнате, як від Віри колись...

Ясним світлом заводиться його обличчя: — Мені майже годі повірити, що ти радеші моїм приходом. Як добре, хоча на часок, бути людиною. А Віри забути не можна... І бере гілку від мене.

Ліловими пахоцями митить квітня бузку, у мое серце впивається биль і спогад.

Вона звичливо вітається,

і помежи нас кладеться Вірина рука.

Виймаю фотографію і подаю йому: — Тут ми ще разом...

І Гнатове обличчя гейби крилом торкається її.

А тітка збоку жде, а потім каже: — Ви же говорите, а я лід, втомлена дуже і спрага в мене. Те все, що ви розказуєте, далеке вже мені, а навчити нас наново не було кому...

Вона відходить, а ми сідаємо поруч. Гнат починає: — Перед вїздом, був на гробі батька і твоїх близьких і там на прощання поклав пучок неабудького... Тоді ніяково посміхався, землетіся — І жменьку семтлі тобі звітляю... А моє, Гнате, як від Віри колись...

Потім стиха кидас: — Нікого вже не маю, хіба ті, що в гробах, і ті... і замовкає. А очі — безбарвні й прозорі, тільки гейби в далях поза ними — биль.

Тоді питаю: — Про кого думаєш? Гнат спершу боязко оглядається, а тоді відповідає: — Я й так забавляю вже скільки років, мовчати треба... — Йо-

ПОВІДОМЛЯЄМО ЗАІНТЕРЕСОВАНИХ, ЩО

Перші Ініціативи
СХОДИНИ ПІДГАСЧАНМІСТА ФІЛАДЕЛФІЯ та СТЕНТУ
ПЕННСІЛВАНІЯ

— відбудуться —

в суботу, 15-го травня 1971 р.
в год. 5:00 по полуднів ПАРОХІЯЛЬНІЙ ЗАЛІ УКРАЇНСЬКОЇ
КАТОЛИЦЬКОЇ ЦЕРКВИ ХРИСТА ЦАРЯ
при вулиці Касога у ФІЛАДЕЛФІЗапрошуємо на ці сходи всіх колишніх
мешканців Підгасчани.

о. сов. Василь Головінський д-р Василь Салук

70-й ВІДДІЛ СУА В ПАССЕНКУ, Н. Дж.

запрошує

Українське Громадянство, Членів і Молодь на

ЛІТЕРАТУРНИЙ ВЕЧІР
ПРИСВЯЧЕННЯ СТОЛІТТЮ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ
ВАСИЛЯ СТЕФАНИКА**Неділя, 16-го травня 1971 р.**

год. 5-та по пол.

УКРАЇНСЬКА ЦЕНТРАЛІА

при 240 Hope Ave., Passaic, N.J., кімн. ч. 3 (за сценою)

Слово про життя і творчість письменника —

пані Грета Штраменко

Читання творів — Тамара Кардашинець і п. Дарка Колтало

ПІСЛЯ ПРОГРАМИ ГУТІРКА ПРИ ЧАЮ І СОЛОДКИМ

Відбулася телевізійна програма
в справі В. МорозаЯнгстаун, Огайо (Ю. К.)
— В середу, 28-го квітня, тут
на програмі „Дені Джованс“
(10 год. рано — ченел 33)
відбулася цікава півгодинно-
ва програма присвячена В.
Морозові та українським ін-
телектуалістам. Гостем про-
грами був Ігор Цішківич
котрий продовжує свої сту-
дії над магістерською при-
даною Керол Університету, та
с головою Студентів когось
Клубу ім. Адама Кошка в
Клівленді, член ТУСМ-у та
СУМА.Пані Джованс, велика при-
ятелька українців, постави-
ла ряд питань молодому на-
уковцеві, виявляючи своє о-
бійання із спротивом в УС-
СР. Молодий дискусант змі-
ло висловив чому в Україні
існує спротив та поширення
опозиції в цілому СРСР.
Висловив ряд о-
сіб, котрі активно виступили
проти режиму та сьогодні
сидять в Мордовії та інших
концентраційних таборах С-
ССР. Чимало часу присвяче-
но Валентину Морозові, його
працям, та останню судо-ву розправу. Згадано спроби
українського угруповання,
а спеціально студентів, в ЗСА,
звернути світову увагу на
користь В. Мороза та захо-
ди зроблені світовою органі-
зацією „Амністі Інтернаше-
нал“.Дуже цікавою частиною
програми була дискусія про
спосіб видавання захальної
літератури, „самвидав“, ор-
ганізації котрі мають зв'яз-
ки з декотрими членами
спротиву, та способи пере-
давання літератури на захід.
В дискусії згадано теж ролі
жінки в русі інтелектуалі-
тів та пережиття жінок, кот-
рих чоловіки були засуджені
за протиріччю актив-
ність.Що програма була дуже
цікава для глядачів, вияви-
лось тим що пані Джованс
одержала багато телефоні-
чних компліментів. Вислів од-
ного глядача характеризує
ставлення деяких симпати-
ків: „Коли Мороз засудже-
ний на такі довгі роки, що-
найменше, що я можу зроби-
ти є прочитати літературу
за яку він карється“.**ВІДДІЛ ОБ'ЄДНАННЯ УКРАЇНЦІВ В АМЕРИЦІ**
„САМОПОМІЧ“ у СІРАКЮЗАХ, Н. Я.запрошує Українське Громадянство Сиракюз і околиці
на **ДОПОВІДЬ**

п. інж. Тараса Галібея

на тему

„Вплив оточення на людину“

Доповідь відбудеться

16-го травня 1971 р. о год. 5-й по пол.
в залі УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО ДОМУ

УПРАВА

Український Студентський Клуб...

(Закінчення зі ст. 1-ої)

нараховує 56 членів та вия-
вив поважну активність.
Влаштовано виставку укра-
їнського народного мистецт-
ва і показ українських на-
родних танків. Клуб взяв
організовану участь у вели-
кій маніфестації в обороні
Валентина Мороза в Нью
Йорку 1-го травня. Мавши
за патрона Григорія Сково-
роду, Клуб запланував в на-
ступному 1972-му році, з на-
годи 250-річчя народин Гр.Сковороди, відати збірку його
трагедій. Для придбання
фондів на цю добру ціль,
Клуб влаштує вже цієї
суботи, 15-го травня, сту-
дентську забаву, що відбу-
деться в Голідей Інн при
шляху 22 в Сомервіллі,
Н. Дж., на яку запрошують
молодь і старших. Про свою
працю і плани представни-
ки цього Клубу інформова-
ли редакцію „Свободи“ від
час своїх відвідин минулої
п'ятниці, 7-го травня.**Проф. Іван Коляска в ЗСА**Відомий публіцист, автор
книжки „Едукація в Совет-
ській Україні“, довголітній
співучасник советської сис-
теми а в недавньому минуло-
му, острій критик русифіка-ції українського народу, про-
фесор Іван Коляска (Кана-
да) виступить із доповіддю
про русифікацію України в
днях 14 травня ц. р. у Філа-
дельфії, 15 травня в Йонкерс
і 16 травня в Нью Йорку.Виступ проф. І. Коляски
спонсорує ТУСМ, Товари-
ство Української Студентської
Молоді ім. М. Міхновського.
Нагода рідкісна, щоб почув-
ти і побачити людину, котра
довгі роки працювала в со-
ветській системі, а сьогодні
ясно і одверто виступає про-
ти русифікації України не
на здогадах, а фактах.**МОЛОДИЙ МАЙСТЕР**
— ДІЯ УАНЦІБрізбен, Австралія. — Ся-
то-Покровська церква в Брі-
збені одержала від 16-річно-
го обдарованого юнака Ми-
коли Журина ним же скон-
струйовану і виконану даро-
хранительницю, у формі ма-
лої церкви для чапів, з різ-
бленими під квіти дверцями
і православним хрестом вно-
рі. З 6-ти років Микола Жу-
рин, дбайливий учень Рідної
Школи, був вітним прислу-
жником в тому храмі УА-
Шцеркви, настоятелем якого
є протоієрей С. Шумський.
Тижневик „Вільна Думка“ в
Сідней ч. 13/1971 помістив
фотознімку з гарного пода-
рунку та молодого мистця.**ПЛАСТУНИ З НЬО ЙОРКУ**
ВИСТУПАЮТЬ
У ФІЛАДЕЛФІ

Філадельфія (О. Лей). —

Пластова молодь з Нью Йор-
ку заговорить в найближчу
суботу, 15-го травня до Фі-
ладельфії, де в 4-й год. по
полудні вона виступить із
вечором пластової самоді-
яльності в залі школи Бен-
джамин Френкліна при вул.
Брод і Грін. У програму вхо-
дить оцінки, вірші, оскі, пі-
сні і танці. Після виступу,
філадельфійська Пластова
Станція буде гостити своїх
друзів з Нью Йорку на пла-
стовій зустрічі у Пластовому
Домі при вул. Данкенон і
10-й.**В РІЧНИЦЮ ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ**
нашої Найдорожчої і Незабутої**ДОПЕНКИ І МАМІ****бл. п. ОЛЬГИ ГРУДИ**
уродженої ЖУК

буде відслужена

ПАНАХИДА**в суботу, 15-го травня 1971 року**

в годині 12-й дня

на **УКРАЇНСЬКОМУ ПРАВОСЛАВНОМУ****ЦВІНТАРІ в САВТ БАВІД БРУКУ, Н. Дж.**

Приятелів і Знайомих просимо помолитися

за спокій її Душі.

Горем прибиті:

батько — **ОМЕЛІАН**
мати — **МАРІЯ**
донька — **НІНА****УКРАЇНСЬКА ПРАВОСЛАВНА КАТЕДРА**
СВ. ТРОИЦІ, 359 Broome St., NEW YORK, N.Y.

повідомляє, що

в неділю, 16-го травня 1971 р.**ВИСОКОПРЕОСВЯЩЕННШИЙ****Архисуперник МСТИСЛАВ**

в СОСЛУЖЕННІ ДУХОВЕНСТВА

— відправить —

АРХІЄРЕЙСЬКУ СЛУЖБУ БОЖУ
І ПАНАХИДУ**ЗА СПОКІЙ ДУШ****св. п. СИМОНА ПЕТЛЮРИ**Зустріч Владиків о год. 9:30 ранку.
Після Торжественних відправ СІНІЛЬНИЙ ОБІД, при-
готований Сестринством св. Килиї Ольги.
До численної участі запрошує все Українське Громадя-
нство, зокрема молоді, комбатантські й інші орга-
нізації**ПАРАФІАЛЬНА РАДА**Увага! **НЬО ЙОРК І ЙОНКЕРС!** Увага!**ТОВАРИСТВО УКРАЇНСЬКОЇ СТУДЕНТСЬКОЇ МОЛОДІ**
ім. **МИКОЛИ МІХНОВСЬКОГО**
ОСЕРЕДОК ДІЯЛЬНОСТІ — НЬО ЙОРК

запрошує ціле Українське Громадянство

НА ДОПОВІДЬ

Мгр ІВАНА КОЛЯСКИавтор двох книжок про відносини в Українській ССР
„ОСВІТА В СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ“

— і —

„ДВА РОКИ В СОВЕТСЬКІЙ УКРАЇНІ“

НА ТЕМУ:

АНТИ-МОСКОВСЬКИЙ СПРОТИВ
В СУЧАСНІЙ УКРАЇНІ

ДОПОВІДЬ ВІДБУДЕТЬСЯ:

в **ЙОНКЕРСІ**: в суботу, 15 травня 1971 р. о год. 7:30 веч.
в **УКРАЇНСЬКОМУ НАРОДНОМУ ДОМІ**, 301 Пелісейд Евеюв **НЬО ЙОРКУ**: в неділю, 16 травня 1971, о год. 2-й по пол.в **ЗАЛІ ШКОЛИ СВ. ЮРА** при 215 Схід 6-та вул.

Вступ за добровільним датком.

УКРАЇНСЬКА ВІЛЬНА АКАДЕМІЯ НАУК У США**Наукове Засідання**

ІСТОРИЧНОЇ СЕКЦІЇ АКАДЕМІЇ

Доповідь д-ра **ІВАНА НОВОСІВСЬКОГО**: „Самовизна-
чення України і настановлення до нього президента
Вільсона“.Засідання відбудеться в суботу, 15-го травня 1971 року
о 5-й год. дня в прихідній Академії, 206 Вест 100 вул.,
Нью Йорк, Н. Я.Увага! **ОБВУА НЬО ЙОРК!** Увага!Закликаємо всіх Членів Відділу ОБВУА Нью Йорк
прийняти поголовну організовану участь в**СВЯТКОВІЙ АКАДЕМІЇ**ДЛЯ ВІДЗНАЧЕННЯ 45-ти РОКОВИХ
ТРАГІЧНОЇ СМЕРТІ**сл. п. СИМОНА ПЕТЛЮРИ**Голови Директорії і Головного Отамана Військ УНР
які відбудуться**в неділю, 16-го травня 1971 року**

о год. 6-й увечері, в залі

WASHINGTON IRVING HIGH SCHOOL

17th Street and Irving Place, New York, N.Y.

Зокрема закликаємо стати до АПЕЛІО Комба-
тантських і Молодечих Організацій, які становить пер-
шу точку програми. Слід прийти в темних одягах та
комбатантських шапках, при ордені.Збірка Учасників Апеліо о год. 4:45 по пол. у вище
названій залі.Також закликаємо до якнайчисленнішої участі в
Богослужбах, які будуть відправлені того ж дня за спо-
від Душі Головного Отамана в українських Церквах Ве-
ликого Нью Йорку.

УПРАВА ОБВУА — ВІДДІЛ НЬО ЙОРК

УКРАЇНСЬКИЙ ЛІТЕРАТУРНО-МИСТЕЦЬКИЙ КЛУБ в НЬО ЙОРКУ
Неділя, 23-го травня 1971 року Година 6-та веч.**К О Н Ц Е Р Т****Володимир ТИСОВСЬКИЙ**При фортепіані **ІГОР СОНЕВИЦЬКИЙ****Залі Українського Інституту Америки (2 Схід 79-та вул.)****НЕДІЛЯ,**
16-го ТРАВНЯ 1971 р.
Год. 2-га по пол.**ПІВФІНАЛЬНІ**
ФУТБОЛЬНІ
ЗМАГАННЯ
ЗА АМАТОРСЬКУ
ЧАШУ АМЕРИКИ**ПЛОЩА**
ФАРЧЕРС ГРОВ
UNION, N.J.**„ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ —****INTER-ITALIAN S.C.****НЬОАРК, Н. Дж.****CLEVELAND, Ohio**УПРАВА УСТ „ЧОРНОМОРСЬКА СІЧ“ ЩИРО ЗАКЛИКАЄ УКРА-
ЇНСЬКЕ ГРОМАДЯНСТВО ПРИБУТИ НА ЦІ ВЕЛИКІ ІСТОРИЧНІ
ЗМАГАННЯ І ЦИМ ГІДНО ПІДТРИМАТИ СВОІХ СПОРТОВИХ
РЕПРЕЗЕНТАНТІВ.

УВАГА!

УВАГА!

РІЧНІ ЗАГАЛЬНІ ЗБОРИ**Б-ВА „БРОДИ-ЛЕВ“, ІНК.****в Нью Йорку**

— відбудуться —

в суботу, дня 22-го травня 1971 року

о год. 2-й по пол. в Домівці ч. 25

УНДому в Нью ЙоркуНа порядку нарад: вибір нової Управи Братства.
Присутність всіх Членів обов'язкова.**УПРАВА БРАТСТВА**Ділимось сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що дня 13-го квітня 1971 р. в Нью-Йорку (село Івана Франка), Україна,
упокоївся в Бозі, проживши 82 роки
наш Найдорожчий **БАТЬКО І ДІДУСЬ**.

бл. п.

ГРИГОРІЙ
ТВЕРДОВСЬКИЙ**ПОХОРОН** Покійного відбудеться 15-го квітня 1971 року.**ЗАУПОКИНА СЛУЖБА БОЖА І ПАНАХИДА**

відбудуться

в **ПОНЕДІЛОК, 17-го ТРАВНЯ** ц. р. о год. 9-й ранку
в **ЦЕРКВІ СВ. ЮРА в НЬО ЙОРКУ, Н. Я.**

У глибокому смутку:

сина: **МИКОЛА** з дружиною **МАРІОЮ** і дітьми:
ГРИГОРІЙ і **БОГДАН** в Америці
дружина **МАРІЯ**
сина: **ЮЛІАН** з родиною
МИХАЙЛО з родиною
ОСІП з родиною
доньки: **РОЗАЛІЯ** з родиною
МАРІЯ з родиною
в УкраїніДілимось сумною вісткою з Рідними, Приятелями і Знайомими,
що 9-го травня 1971 р. на 68-му році життя, ценодібно
відійшов у Вічність на атак серця
наш Найдорожчий **ВУНКО, ПІВАЇР І БРАТАНОК**бл. п. **ВОЛОДИМИР****ЛЕХИЦЬКИЙ****ПАНАХИДА** буде відправлена в четвер, 13-го травня 1971 р. о год. 8-й веч.
в похоронному закладі Литви, Springfield Avenue, Ірвінгтон, Н. Дж.**ПОХОРОН** відбудеться в п'ятницю, 14-го травня 1971 р. о год. 9-й ранку на
Українському Цвинтарі в Баві Бруку, Н. Дж.

Горем прибиті:

ВІРА — сестринка
ВОЛОДИМИР — сестринка
ВОЛОДИМИР — півлітер
МАРІЯ — сестринка
Батько і донька Родина в ЗСА, Україні і Польщі

УКРАЇНСЬКІ СТУДЕНТИ В ЧИНАГО ДЕМОНСТРУВАЛИ

(Продовження зі стор. 1-й)

ло ішли вперед. Було страшно. Проте, ми розуміли наше завдання і якесь вища сила додавала нам відваги.

Через зупинився по самій середині тисного натовпу і хотів уже показувати транспаранти. „Далі, Олесь! Іди далі! Треба пробитися на сам перед!“

Почувши українську мову, поляків опанувала неспокій. Почали вигукувати: „Україньці! Чи оні тутай хцов? Не пуцаць“. Стало тяжче пробиватися поміж людей, але ми більше почали пхатися і дійшли на сам перед.

Перед нами п'ять радів здивованих облич. За нами починало кинути людське море. Остання секунда непевності. Тоді, всі враз, кожний другому додаючи енергії, піднесли транспаранти. Грізні, чорні на білому слова запанували. Промова стала відгуком гробової тиші.

Яке неймовірне нахабство! Не маючи місця, щоб повернутися поміж поляками, ми показували світові правду в очі. Не звертаючи уваги на конвенції, ми висловлювали свою віру і затверджували свої права.

Визначні гості не могли одвернути облич. Не могли втекти. Були примушені бачити правду перед носом:

„Поляки, подальше від Львова і Волині!“

„Львів і Волинь на завжди українські!“

„Нема в світі більше місця на імперіалізм!“

За нами замішання, виклики: „Що сесь? Це сесь?“

Натовп відчував, що щось не в порядку. Проте бачили лише чистий бік наших транспарантів і не знали в чому справа. Ми обернулися і показали їм написи.

Понеслися обурені оклики. Їхні обличчя показували лють. Погрозили вимахувати п'ястуками. Проте правда була їх і вони не мали відваги на нас напасти. Лише коли ми знову відвернулися до трибуни, відчули на плечах удари, що їх увесь час сподівалися.

Наші написи вже довго не вдержалися. Їх подерто на кусняки і втопано в траву. Боротьба була б безнадійною. Ми тільки пробували вирватися з натовпу і дістатися до репортерів, відбиваючись в самообороні, або коли злість перемогала.

Поліція не старалася нам допомогти. Роз'юшений натовп тягнув дівчат за волосся, били по обличчю, по плечах. Як хтось впаав на землю, його копали куди попало.

Забулося за промову губернатора. Його не було чути. Навіть репортери не звертали уваги, про що він говорив. Нарешті ми прорвалися через останні лави людей і опинилися перед трибуною.

Телевізійні репортери відразу почали давати нам інтер'ю. Фільмували не губернатора, а нас. Деякі з людей старалися нападати на репортерів, проте не вдалося й інтер'ю продовжувалося, поки польський Комітет, при допомозі поліції, його не припинив.

Репортерам було цікаво знати, що спонукало таку малу групу людей небезпечатися на велику небезпеку, щоб тільки показати декіль-

комо американцям. Ми мусимо заперечити себе до незавершеної цієї праці американської демократії.

Без уваги на факт, що треба було дещо перекласти — сказав він, — конфлікт у Південній Азії „проник глибоко до американської душі“, даючи людям відчуття, що „якось наша слава лежить позаду нас. Але я вірю, що ми відікаємо нашу гордість, нашу совість і здібність розуміти наше минуле й наше майбутнє“ — лише „Делілі Нюз“ у своєму повідомленні. Між іншим, назву Львова в тому повідомленні подано в правильному українському звучанні „Львів“, а не „Львов“.

Сенатор Едмунд Москі, демократ з Мейну, який також промовляв до якої 50,000-ої маси людей заявив, що американці навчилися вважати, як щось належить їм, „право до заробітку на пристойне життя, право виховувати в безпеці свою родину, право, щоб до нас пристойно ставились“. І він додав: „Це права кожного американця. Це права, за які ми мусимо боритися, щоб зберегти їх кож-

ному американцеві. Ми мусимо заперечити себе до незавершеної цієї праці американської демократії“.

Без уваги на факт, що треба було дещо перекласти — сказав він, — конфлікт у Південній Азії „проник глибоко до американської душі“, даючи людям відчуття, що „якось наша слава лежить позаду нас. Але я вірю, що ми відікаємо нашу гордість, нашу совість і здібність розуміти наше минуле й наше майбутнє“ — лише „Делілі Нюз“ у своєму повідомленні. Між іншим, назву Львова в тому повідомленні подано в правильному українському звучанні „Львів“, а не „Львов“.

Сенатор Едмунд Москі, демократ з Мейну, який також промовляв до якої 50,000-ої маси людей заявив, що американці навчилися вважати, як щось належить їм, „право до заробітку на пристойне життя, право виховувати в безпеці свою родину, право, щоб до нас пристойно ставились“. І він додав: „Це права кожного американця. Це права, за які ми мусимо боритися, щоб зберегти їх кож-

ному американцеві. Ми мусимо заперечити себе до незавершеної цієї праці американської демократії“.

Без уваги на факт, що треба було дещо перекласти — сказав він, — конфлікт у Південній Азії „проник глибоко до американської душі“, даючи людям відчуття, що „якось наша слава лежить позаду нас. Але я вірю, що ми відікаємо нашу гордість, нашу совість і здібність розуміти наше минуле й наше майбутнє“ — лише „Делілі Нюз“ у своєму повідомленні. Між іншим, назву Львова в тому повідомленні подано в правильному українському звучанні „Львів“, а не „Львов“.

Сенатор Едмунд Москі, демократ з Мейну, який також промовляв до якої 50,000-ої маси людей заявив, що американці навчилися вважати, як щось належить їм, „право до заробітку на пристойне життя, право виховувати в безпеці свою родину, право, щоб до нас пристойно ставились“. І він додав: „Це права кожного американця. Це права, за які ми мусимо боритися, щоб зберегти їх кож-

ному американцеві. Ми мусимо заперечити себе до незавершеної цієї праці американської демократії“.

Без уваги на факт, що треба було дещо перекласти — сказав він, — конфлікт у Південній Азії „проник глибоко до американської душі“, даючи людям відчуття, що „якось наша слава лежить позаду нас. Але я вірю, що ми відікаємо нашу гордість, нашу совість і здібність розуміти наше минуле й наше майбутнє“ — лише „Делілі Нюз“ у своєму повідомленні. Між іншим, назву Львова в тому повідомленні подано в правильному українському звучанні „Львів“, а не „Львов“.

Сенатор Едмунд Москі, демократ з Мейну, який також промовляв до якої 50,000-ої маси людей заявив, що американці навчилися вважати, як щось належить їм, „право до заробітку на пристойне життя, право виховувати в безпеці свою родину, право, щоб до нас пристойно ставились“. І він додав: „Це права кожного американця. Це права, за які ми мусимо боритися, щоб зберегти їх кож-

ному американцеві. Ми мусимо заперечити себе до незавершеної цієї праці американської демократії“.

Без уваги на факт, що треба було дещо перекласти — сказав він, — конфлікт у Південній Азії „проник глибоко до американської душі“, даючи людям відчуття, що „якось наша слава лежить позаду нас. Але я вірю, що ми відікаємо нашу гордість, нашу совість і здібність розуміти наше минуле й наше майбутнє“ — лише „Делілі Нюз“ у своєму повідомленні. Між іншим, назву Львова в тому повідомленні подано в правильному українському звучанні „Львів“, а не „Львов“.

Сенатор Едмунд Москі, демократ з Мейну, який також промовляв до якої 50,000-ої маси людей заявив, що американці навчилися вважати, як щось належить їм, „право до заробітку на пристойне життя, право виховувати в безпеці свою родину, право, щоб до нас пристойно ставились“. І він додав: „Це права кожного американця. Це права, за які ми мусимо боритися, щоб зберегти їх кож-

ГНАТ МИХАЙЛІВ

(Закінчення зі стор. 2-ої)

Обіймаю його: — Тихенько, Гнате, забудь! Тут у нас спокій, і за слова не чіпляються. Я ждав на тебе і віриш, що принесеш свіжу сил. Пригадуєш, як ми прощалися з матір'ю мого, вона нічого, тільки: — „Будь такий, як Гнат!“

Але Гнат знову з докором: — Залиши, вони є скрізь і все знають, а я приїхав, хоча б трохи пожити.

Втихомирюю його: — Я ж казав тобі, що тут нікому не цікаво навіть, звідкіль ти. Можеш спокатку й подивлятися, який ти, а потім і забудь. Хібащо шкодити станеш.

Таки не можу втихнути, за живе чіпляю: — Скажи, як із Шевченком там?

— Шевченка боїться стали. Занадто наші пісень його співають, хоча б навіть, з Сибіру. Тому потрохи відсувають його. От так, потихеньку, і не стане його... І очі скорботно на мене, що кудись хочеться подітися, розтанути...

Людина ще він, але — не Гнат...

Нараз, майже сердито, відсуває мене, і кожне слово болючою стрілою: — Хіба я безумний, страждати все наново. Кому воно потрібне? Там, на Україні, перекидаються на чужу мову, правда, мусять. Але тут, у вас, я чув, ніхто не силусь і не нарав, а декотрі чваняться, що вже не по-нашому говорять. Бачиться їм, що віддуть швидше до гроша й до слави, а насправді — вони покидьки. І хіба ж не ростуть вони і там і тут — уже не наші... І тикне, як летюча зоря, і блідне, як вона.

Тільки пошепки слова: —

Нараз чуло за собою рішучий швидкий кроки. Повертаюся — Гнат.

Він уже не такий, як хвилину тому: обличчя тверде, в очах зоря надії і ще лишок темної болю: — Стрибай! Я вже боюся, що не дожену тебе, а тепер щасливий, що можу дещо сказати. Перше вагає, а тепер скажу, тільки ти нікому... Нещодавно, ще в Україні, перед моїм виїздом приходив чоловік і розказував про мого сина. Він уже тепер у Києві. І такий, як він, не один. Вони не забули, тільки небагато ще їх, і треба обережно, щоб у заранні їх не задержали. От, там хотіли пам'ятник якомусь високодержавному мужеві поставити, а молоді вперлися, і така злобула його Лисенкові. І вірші захлывали і статті пишуть і висилають їх сюди; усе те до пізньої ночі, а на сторожі завжди хтось під вікном, щоб була не викрили. Народ оті вірші ловить, читає, стільки їхньої радості, що у слові. І книжки давні беруть і молотять разом хотіло, щоб Бога не забути. З дня на день ростуть такі, як мій син, і очі звернені на кожне ваше слово і ждуть на нього. Не змінилися вони, такі, як ми колись; хоча їх дають і скільки років. В одному змінилися: обережніші й нікому з чужих не довіряють. А тепер, такі прощавали, сьогодні особливу мушу відпочити. — Дивиться на зів'ялу гілку бузку і кидас мені: — Як ти думав, коли поставити гілку в воду, хіба не розвіється? Спробуємо.

Замовкаємо.

Чоло у вечора старість і оретися зморшками. Поміж нас вібає ясний жмуток каштанового квітня, лить і розбивається у дощі.

Гнат так тихо й неперушно, його майже немає. А тоді раптом різко повертається до мене, і по його обличчю темним крилом біля, а брови хмуряться: — Часто з України висилають сюди людей. Із-за цього суперечки у вас не погасають, палять і спалюють усе, що пожеми вами рідне. А хіба ж вам розгадати, чи крутими й неправдивими, чи простими шляхами вони йдуть до вас, як підкажує серце... Не відкидайте їх, але й віри глибокої не йміть, вони вам не декоративні, вони знають... Але ще раз благаю: не відкидайте, бо через те на Україні жура, що і там їх нищать, і тут їх не хочеться...

Тітка здивовано дивиться і жде. Хоче Гнатіві зараз же відповісти, але він заперечливо махає рукою і гостро й рішуче йде.

Грубини краплинами напугас дощ. У вечірніх світлах на каштанових деревах кладається слізна ніжність. Пробігас, схлипує тіль... Влідом обличчям до землі повертаються квіти...

Підношу вогу до лона, шукаю вітру. Нічого, — тиша, і слізи коралини безустанно й одна ковісенько тойдяться, тремтять і тривожать...

І в ніч ідуть мої слова: — Ачий повернеться ще нам Гнат Михайлів?

Гантер, 6 серпня 1966 р.

Різне

В сподіваному районі Джамейки, Н. Й., пропонується чоловікові і жінці (подружжю) БЕЗКОШТОВНЕ ПОМЕШКАННЯ за зовсім легку працю при церкві. Тел.: 297-2407.

ПОДРУЖЖЯ до праці при школі, добра платня, помешкання. По інформації телефон. LU 3-9038 Bronx, N.Y.

Різне

В сподіваному районі Джамейки, Н. Й., пропонується чоловікові і жінці (подружжю) БЕЗКОШТОВНЕ ПОМЕШКАННЯ за зовсім легку працю при церкві. Тел.: 297-2407.

ПОДРУЖЖЯ до праці при школі, добра платня, помешкання. По інформації телефон. LU 3-9038 Bronx, N.Y.

Різне

В сподіваному районі Джамейки, Н. Й., пропонується чоловікові і жінці (подружжю) БЕЗКОШТОВНЕ ПОМЕШКАННЯ за зовсім легку працю при церкві. Тел.: 297-2407.

ПОДРУЖЖЯ до праці при школі, добра платня, помешкання. По інформації телефон. LU 3-9038 Bronx, N.Y.

Різне

В сподіваному районі Джамейки, Н. Й., пропонується чоловікові і жінці (подружжю) БЕЗКОШТОВНЕ ПОМЕШКАННЯ за зовсім легку працю при церкві. Тел.: 297-2407.

ПОДРУЖЖЯ до праці при школі, добра платня, помешкання. По інформації телефон. LU 3-9038 Bronx, N.Y.

Різне

В сподіваному районі Джамейки, Н. Й., пропонується чоловікові і жінці (подружжю) БЕЗКОШТОВНЕ ПОМЕШКАННЯ за зовсім легку працю при церкві. Тел.: 297-2407.

ПОДРУЖЖЯ до праці при школі, добра платня, помешкання. По інформації телефон. LU 3-9038 Bronx, N.Y.

Різне

Праця

FEMALE

Господиння

Мешкання на місці, кімната і харч і платня.
Tel.: (201) 746-5308
Montclair, N.J.

Мешкання

ДО ВИНАЙМУ
3 1/2 КІМ. АПАРТМЕНТ
1-й поверх, опріант гарачою водою, мильне від 1-го червня. \$160.00 — Vailsburg — Newark, N.J. Тел. в кожний час 763-6711.

Різне

Українське Виспоре Бюро
ROMAN PARCEL SERVICE
141 2nd Avenue, New York City
Tel.: 475-7430. — Виспоре ПАЧКИ з ОЛІГОМ-КАРЧАМИ в УКРАЇНУ і до ССР. Різноманітні замовлення на мотоцикли, холодильники, телевізори і машини до праці. Уряд. год.: від понед. до суб. 8:30 — 6:00 веч. в неділю від 10-2 по пол.

Real Estate

UKRAINI! Не платіть дорогого рент, купіть собі свій власний дім, з невеликою готівкою. Діми, бізнеси, фарми, земля, літніська.

GEMINI REAL ESTATE CO.
98 — Second Avenue
New York, N.Y. Tel. 477-6400

GLEN SPEY AREA COUNTRY & LAKE PROPERTIES
Call: Gibson McKean
DAVIS R. CHANT
REALTORS
Eldred, N.Y. (914) 956-8426

VOCATIONAL GUIDE

MISSION: POSSIBLE
Write:
Xavier Mission Sisters
Fraser, Michigan 48026

ЗБОРИ ВІДДІЛІВ УНСОЮЗУ

СУБОТА, 15-го ТРАВНЯ 1971 р.

ФІЛІДЕЛФІЯ. Па. Звичайні місячні збори членів В-ва св. Юрія — 239 Вїдл. від год. 3:30 до 4:30 по пол. в домі Укр. Амер. Горожан, 847 N. Franklin. — Д-р В. Галан, гол. М. Ковальчук, секр.

ПІТТСБІЛД, Н. Дж. Місячні збори Т-ва І. Франка — 372 Вїдл. о год. 7-й веч. в залі Ігл Гола, 210 Чічр вулиця. С багато справ до пологдження, тому проситься чл. прийти. — Секретар.

ПАССЕНК, Н. Дж. Місячні збори Т-ва Т. Шевченка — 42 Вїдл. о год. 7:30 веч. в УНДом при 237 Норе Аве. Проситься взяти участь. — В. Марущак, рек. секр.

Funeral Directors

Theodore WOLININ, Inc.
Директор
Похоронного Завдання
123 East 7th Street
NEW YORK, N.Y. 10009
Tel.: GR 5-1437
СОЛІДНА ОБСЛУГА

ПЕТРО ЯРЕМА
УКР. ПОГРЕБНИК
Займається Похороном в BRONX, BROOKLYN, NEW YORK і ОКОЛИЦЯХ. Контрольована температура. М-дерна каліція до ужитку ДАРОМ.

PETER JAREMA
129 EAST 7th STREET
NEW YORK, N.Y.
ORegon 4-2568

SINKOWSKY FUNERAL SERVICE
2844 Westchester Avenue
NEW YORK, N.Y. 10461
Tel.: 863-2476

Директор
НОСІФ СЕНКОВСЬКИЙ
Займає владування похоронів в каліціях, пологженнях в каліціях район міста. Похорони по мінімальних цінах.

Апликація на прийняття

на СОЮЗІВЦІ

КЕРГОНКСОН, Н. Й.

від 2-го до 26-го СЕРПНЯ 1971 року

Ім'я і прізвище:

Адреса:

Вік:

Знання української мови:

СЛАВО ☐ ЗАДОВІЛЬНО ☐ ДОБРЕ ☐

Залучую на рахунок оплати \$.....

(Повна оплата курсів — \$150.00. Половину надленності треба виплатити із аппликацією).

Апликації висилати на адресу:

UKRAINIAN NATIONAL ASSOCIATION ESTATE
Kerhonkson, N.Y. 12446 Tel.: (914) 626-5641

ТАРЗАН, Ч. 6555. Вава відзискус свій авторитет у ба-тузі

Хто з вас відважиться бо-вас великий вождь батузів, убив свого сина Мамбо цим списком, що його він давніше кинув проти мене!

Гаразд! Чую від вас тільки одне: хто з вас не хоче поповнитися мені, вашому законному вождеві?

Гаразд! Чую від вас тільки одне: хто з вас не хоче поповнитися мені, вашому законному вождеві?